

Sygn. akt VI GC 2314/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2018 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2018 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko (...) spółce akcyjnej z siedzibą w S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. na rzecz powoda (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 467,40 złotych (czteryście sześćdziesiąt siedem złotych czterdzieści groszy) wraz z odsetkami:

- ustawowymi liczonymi za okres od dnia 23 września 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku,
- ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III. zasądza od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. na rzecz powoda (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 291,03 złotych (dwieście dziewięćdziesiąt jeden złotych trzy grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 2314/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 19 kwietnia 2017 roku powód (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. kwoty 701,10 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 23 września 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 27 czerwca 2014 roku w K. doszło do uszkodzenia pojazdu marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) z winy kierującego pojazdem marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...), który posiadał ochronę ubezpieczeniową udzieloną w ramach umowy obowiązkowego ubezpieczenia OC zawartej z pozwanym. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego powód wypłacił poszkodowanemu odszkodowanie za naprawę pojazdu w kwocie 2 819,07 złotych brutto. Dodatkowo powód pokrył koszty najmu pojazdu zastępczego w wysokości 1 168,50 złotych brutto, akceptując tym samym okres 10 dni najmu oraz dobową stawkę najmu w wysokości 116,85 złotych brutto. Łącznie powód wypłacił poszkodowanemu odszkodowanie w kwocie 3 987,57 złotych brutto. Pozwany

uznał swoją odpowiedzialność co do zasady i częściowo co do wysokości, gdyż wypłacił na rzecz powoda kwotę 3 286,47 złotych brutto weryfikując zasadny najem pojazdu zastępczego przez poszkodowanego do 10 dni. Pozwany do dnia wniesienia pozwu pozwany nie zaspokoił roszczenia powoda w pozostałym zakresie.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) spółka akcyjna z siedzibą w S. wniósł o oddalenie powództwa w całości przyznając jako bezsporny fakt zaistnienia szkody w pojeździe marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) oraz pełną refundację kosztów odszkodowania wypłaconego przez pozwanego w zakresie naprawy pojazdu. Pozwany zakwestionował natomiast najem pojazdu zastępczego przez poszkodowanego powyżej 4 dni jako zawyżony.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 27 czerwca 2014 roku w K. w wyniku kolizji drogowej uszkodzeniu uległ pojazd marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należący do P. T.. Z uwagi na uszkodzenie tylnej lewej lampy pojazdu, zatrzymano dowód rejestracyjny tego pojazdu.

Sprawca szkody ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) spółce akcyjnej z siedzibą w S..

niesporne, a nadto: zgłoszenie szkody – k. 14-15 akt, notatka informacyjna o zdarzeniu drogowym zaistniałym poza drogą publiczną – k. 12 akt, pokwitowanie zatrzymania dowodu rejestracyjnego – k. 15v akt, dokumentacja fotograficzna – k. 22v-26 akt

P. T. zamówił tylną lewą lampę, która została uszkodzona i po jej otrzymaniu samodzielnie ją wymienił korzystając z instrukcji wykonania tej czynności w Internecie.

P. T. nie dokonał naprawy pojazdu w pozostałym zakresie, tj. nie dokonał lakierowania zderzaka tylnego, błotnika lewego tylnego oraz klapy tylnej.

zeznania świadka P. T. – protokół rozprawy z dnia 14 czerwca 2018 roku przed Sądem Rejonowym w Starachowicach – k. 135-138 akt

W związku z uszkodzeniem pojazdu, P. T. wynajął od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. pojazd zastępczy.

Pojazd zastępczy był wynajmowany przez poszkodowanego w okresie od dnia 27 czerwca 2014 roku do dnia 07 lipca 2014 roku, tj. łącznie przez 10 dni. Koszt najmu wyniósł 1 168,50 złotych brutto.

faktura – k. 20 akt, zeznania świadka P. T. – protokół rozprawy z dnia 14 czerwca 2018 roku przed Sądem Rejonowym w Starachowicach – k. 135-138 akt, umowa najmu – w aktach szkody – k. 52 akt

Dnia 04 lipca 2014 roku poszkodowany P. T. zawarł z (...) spółką akcyjną z siedzibą w W. umowę zlecenia likwidacji szkody oraz umowę przelewu wierzytelności o odszkodowanie z tytułu szkody powstałej w dniu 27 czerwca 2014 roku związanej z uszkodzeniem pojazdu marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...).

umowa przelewu wierzytelności – k. 17v-18 akt, umowa zlecenia – k. 16-17 akt

(...) spółka akcyjna z siedzibą w W. likwidując szkodę za pomocą systemu bezpośredniej likwidacji szkody ((...)) wypłacił poszkodowanemu odszkodowanie w łącznej kwocie 3 987,57 złotych brutto tytułem naprawy uszkodzonego pojazdu marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) i tytułem kosztów najmu pojazdu zastępczego przez poszkodowanego (przez okres 10 dni po stawce w kwocie 116,85 złotych brutto za dobę).

niesporne, a nadto: umowa zlecenia – k. 16-17 akt, kosztorys – k. 18-19 akt, faktura – k. 20 akt, decyzja – k. 19v akt, decyzja – k. 21 akt, potwierdzenie przelewu – k. 21v akt

Pismem z dnia 19 sierpnia 2014 roku, doręczonym (...) spółce akcyjnej z siedzibą w S. w dniu 22 sierpnia 2014 roku, (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. poinformował o wypłaceniu odszkodowania w powyższej kwocie oraz wezwał do zwrotu tej kwoty wraz z odsetkami jako ubezpieczyciela sprawcy szkody.

pismo wraz potwierdzeniem odbioru – k. 21v-22 akt

Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego (...) spółka akcyjna z siedzibą w S. zwrócił (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 3 286,47 złotych tytułem naprawy uszkodzonego pojazdu marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...), w tym kwotę 467,40 złotych brutto tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego uznając za uzasadniony okres najmu wynoszący 4 dni oraz stawkę najmu w kwocie 116,85 złotych brutto za dobę.

decyzja – k. 22v, 23 akt

Uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego na czas naprawy pojazdu marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wyniósł 8 dób i obejmował:

- okres od dnia szkody do dnia dostarczenia poszkodowanemu opisu szkody (od dnia 27 czerwca 2014 roku do dnia 02 lipca 2014 roku) – 5 dób,
- czas niezbędny do zakupu uszkodzonej lampy tylnej lewej – 1 doba,
- czas potrzeby do naprawy pojazdu w zakresie wykonanym samodzielnie przez poszkodowanego prowadzący do usprawnienia pojazdu w stopniu wymaganym przepisami Prawo o ruchu drogowym – 1 doba,
- okres potrzebny do przeprowadzenia badań technicznych i uzyskania w stosownym urzędzie dowodu rejestracyjnego – 1 doba.

częściowo opinia biegłego sądowego M. J. – k. 146-148 akt

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których prawdziwość nie była przez nie kwestionowana i które nie budziły wątpliwości Sądu co do swej wiarygodności, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary. Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach sprawy nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy żadnych nowych i istotnych dla jej rozstrzygnięcia okoliczności.

Sąd ustalając stan faktyczny oparł się także – uznając je za wiarygodne – na zeznaniach świadka P. T., w szczególności w zakresie, w jakim świadek potwierdził wynajęcie pojazdu zastępczego, a także odnośnie okoliczności związanych z samodzielną naprawą pojazdu i jej zakresem, tj. jedynie co do uszkodzeń lampy tylnej lewej.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 28 listopada 2018 roku Sąd oddalił wniosek o zobowiązanie zakładu naprawczego do przedłożenia dokumentów związanych z naprawą pojazdu marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) mając na uwadze, że jak wynikało z zeznań świadka dokonał on naprawy samodzielnie i nie zlecał jej wykonania żadnemu zakładowi naprawczemu.

Istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia kwestii spornej w postaci uzasadnionego okresu najmu miał dowód z opinii biegłego sądowego w zakresie mechaniki (...) M. J.. W ocenie Sądu opinia biegłego sądowego została sporządzona wedle tezy dowodowej wysnutej przez Sąd, poza tym jest logiczna, zgodna z zasadami doświadczenia życiowego i wskazaniami wiedzy. Komunikatywność jej sformułowań pozwala na zrozumienie wyrażonych w niej ocen i poglądów, a także sposobu dochodzenia do wniosków końcowych. Nie zawiera ona również wewnętrznych sprzeczności i wykluczających się wzajemnie wniosków.

Strony nie wnosiły żadnych zastrzeżeń do założeń i wniosków zawartych w przedmiotowej opinii, jedynie powód pismem z datą w nagłówku „dnia 05 października 2018 roku” (k. 154-155 akt) wskazał, że okres 10 dni najmu pojazdu zastępczego wynikał z protokołu zdawczo – odbiorczego oraz wystawionej na jego podstawie faktury, a biegły sądowy nie uwzględnił tego, kiedy poszkodowany odzyskał dowód rejestracyjny.

Mając na uwadze powyższe, opierając się częściowo na opinii biegłego sądowego, Sąd ustalił, że uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego na czas naprawy pojazdu marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wyniósł 8 dób i obejmował:

- okres od dnia szkody do dnia dostarczenia poszkodowanemu opisu szkody (od dnia 27 czerwca 2014 roku do dnia 02 lipca 2014 roku) – 5 dób,
- czas niezbędny do zakupu uszkodzonej lampy tylnej lewej – 1 doba,
- czas potrzeby do naprawy pojazdu w zakresie wykonanym samodzielnie przez poszkodowanego prowadzący do usprawnienia pojazdu w stopniu wymaganym przepisami Prawo o ruchu drogowym – 1 doba,
- okres potrzebny do przeprowadzenia badań technicznych i uzyskania w stosownym urzędzie dowodu rejestracyjnego – 1 doba – w ocenie Sądu czas ten był wystarczający na podjęcie czynności związanych z przeprowadzeniem badań technicznych pojazdu oraz załatwieniem formalności związanych z odzyskaniem dowodu rejestracyjnego pojazdu.

Jednocześnie skoro poszkodowany bezsprzecznie nie przeprowadził naprawy pojazdu w zakresie lakierowania zderzaka tylnego, błotnika lewego tylnego oraz klapy tylnej, a jak wynikało z opinii biegłego sądowego miało to jedynie wpływ na estetykę pojazdu i nie wpływało na sprawność techniczną pojazdu oraz jego dopuszczenie do ruchu pod względem bezpieczeństwa jego użytkowników i innych uczestników ruchu, to brak było jakichkolwiek podstaw do uwzględnienia czasu potrzebnego na przeprowadzenie tych czynności w uzasadnionym w okolicznościach przedmiotowej sprawy okresie najmu pojazdu zastępczego.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

W niniejszej sprawie powód (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. kwoty 701,10 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 23 września 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu – tytułem pozostałej części odszkodowania wypłaconego poszkodowanemu P. T. w związku z uszkodzeniem jego pojazdu marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w wyniku zdarzenia z dnia 27 czerwca 2014 roku.

Poza sporem pozostawała zasada odpowiedzialności pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. z tytułu przedmiotowej szkody. Spór sprowadzał się natomiast do ustalenia niezbędnego czasu naprawy przedmiotowego pojazdu determinującego uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego, bezsprzecznie bowiem w pozostałym zakresie pozwany zwrócił powodowi wypłacone odszkodowanie (obejmujące koszty naprawy). Jednocześnie wskazać należy, że pozwany wypłacił powodowi odszkodowanie za 4 dni najmu uwzględniając stawkę przyjętą przez powoda w kwocie 116,85 złotych brutto i nie kwestionował jej wysokości. Wskazać przy tym należy, że sprzeczne z doświadczeniem życiowym i zasadami logicznego rozumowania jest twierdzenie pozwanego, że poszkodowany naruszył zasadę minimalizacji szkody „skoro najął pojazd zastępczy po wyższych cenach, pomimo, że mógł nająć pojazd zastępczy w znacznie krótszym okresie”. Bezsposornie bowiem im krótszy okres najmu pojazdu zastępczego, tym cena najmu jest wyższa.

Mając na uwadze zakreślony wyżej zakres sporu, w pierwszej kolejności należy wskazać, iż zasada odpowiedzialności pozwanego z tytułu przedmiotowej szkody jest uregulowana w ramach treści art. 822 § 1 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego

w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Źródłem odpowiedzialności sprawcy jest z kolei treść art. 436 § 2 k.c., który stanowi, iż w razie zderzenia się mechanicznych środków komunikacji poruszanych za pomocą sił przyrody, wymienione w art. 435 k.c. osoby mogą wzajemnie żądać naprawienia poniesionych szkód tylko na zasadach ogólnych, czyli na statuowanej przez treść art. 415 k.c. zasadzie winy. W ramach obowiązkowego ubezpieczenia komunikacyjnego ubezpieczyciel zobowiązuje się do wypłaty odszkodowania, jakie sprawca szkody komunikacyjnej zobowiązany jest zapłacić poszkodowanemu. Poszkodowany może natomiast dochodzić roszczeń z tego tytułu bezpośrednio od ubezpieczyciela sprawcy szkody. Odpowiedzialność ubezpieczyciela wobec poszkodowanego jest więc rozpatrywana w kategoriach odpowiedzialności deliktowej, a jej zakres zależy od zakresu odpowiedzialności sprawcy szkody.

Zgodnie zaś z treścią art. 828 § 1 k.c. jeżeli nie umówiono się inaczej z dniem zapłaty odszkodowania przez zakład ubezpieczeń roszczenie ubezpieczającego przeciwko osobie trzeciej odpowiedzialnej za szkodę przechodzi z mocy prawa na zakład ubezpieczeń do wysokości wypłaconego odszkodowania.

Powyższy przepis reguluje instytucję regresu ubezpieczeniowego, tj. uprawnienia zakładu ubezpieczeń do dochodzenia zwrotu wypłaconego odszkodowania od osoby ponoszącej odpowiedzialność cywilną za szkodę poniesioną przez ubezpieczającego. Jak podkreśla się w literaturze przedmiotu z chwilą wypłaty odszkodowania zakład ubezpieczeń nabywa w stosunku do osoby trzeciej dokładnie takie samo roszczenie, które przysługiwało ubezpieczającemu. Wskutek bowiem wstąpienia zakładu ubezpieczeń w prawa ubezpieczającego nie może ulec zmianie sytuacja prawna sprawcy szkody. Przy czym, jeżeli osoba odpowiedzialna za szkodę, tj. sprawca, była ubezpieczona w zakresie odpowiedzialności cywilnej, na zakład ubezpieczeń przechodzi roszczenie ubezpieczającego w stosunku do zakładu ubezpieczeń sprawcy szkody (M. Krajewski, Umowa ubezpieczenia, Komentarz, Warszawa 2004, s. 259-263).

Podstawowe znaczenie dla ustalenia wysokości szkody, a tym samym zakresu odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego, ma przepis art. 361 § 2 k.c. ustanawiający zasadę pełnej kompensacji szkody oraz przepis art. 363 § 1 k.c., zgodnie z którym naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru dokonanego przez poszkodowanego, poprzez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej bądź przywrócenie stanu poprzedniego.

Odnosząc się do kwestii związanej z kosztami najmu pojazdu zastępczego, to wskazać należy, iż przywołany wyżej przepis art. 361 § 2 k.c. statuuje zasadę pełnego odszkodowania. Podstawową funkcją odszkodowania jest bowiem kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może ono jednak przewyższać wysokości faktycznie poniesionej szkody. Jednocześnie naprawieniu podlega jedynie taka szkoda, która pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Oceny, czy poniesienie określonych kosztów mieści się w ramach szkody i normalnego związku przyczynowego, należy dokonywać na podstawie indywidualnej sytuacji poszkodowanego i konkretnych okoliczności sprawy. Nie ulega wątpliwości, że szkoda majątkowa może wyrażać się w braku możliwości korzystania z określonej rzeczy, np. samochodu. Jeżeli więc poszkodowany ponosi w związku z tym koszty wynajmu pojazdu zastępczego, które były konieczne, to mieszczą się one w pojęciu szkody podlegającej wyrównaniu przez ubezpieczyciela.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem odpowiedzialność za szkodę w postaci kosztów najmu pojazdu zastępczego ubezpieczyciel ponosi jedynie w takim zakresie, w jakim najem pojazdu zastępczego pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wyrządzającym szkodę (wyznacza on bowiem granice odpowiedzialności odszkodowawczej) oraz obejmuje ona tylko okres konieczny i niezbędny do naprawy pojazdu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 05 listopada 2004 roku, sygn. akt II CK 494/03, Biuletyn Sądu Najwyższego 2005/3/11).

Nie powielając argumentacji wskazanej w powyższej części uzasadnienia, Sąd ocenił, iż celowy i ekonomicznie uzasadniony koszt wynajmu pojazdu zastępczego w niniejszej sprawie stanowił iloczyn uzasadnionego okresu najmu (8 dób) i stawki w kwocie 116,85 złotych brutto, a zatem łącznie kwotę 934,80 złotych brutto. Pozwany z tytułu najmu

pojazdu zastępczego wypłacił powodowi kwotę 467,40 złotych, a zatem do zapłaty pozostała kwota 467,40 złotych i w tym zakresie żądanie powoda było zasadne.

Mając powyższe na uwadze, uznając żądanie pozwu za zasadne w zakresie powyższej wskazanej kwoty, Sąd na mocy art. 828 k.c. w zw. z art. 822 k.c. w zw. z art. 361 k.c. w zw. z art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 13 ust. 2 i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jednolity: Dz. U. 2018 roku, poz. 473) orzekł jak w punkcie I wyroku i zasądził od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. na rzecz powoda (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 467,40 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 23 września 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty (jako że termin naliczania odsetek nie był kwestionowany, podobnie jak wartość odszkodowania w kwocie brutto).

Uznając zaś dalej idące żądanie pozwu za niezasadne Sąd oddalił je w punkcie II wyroku na podstawie wymienionych wyżej regulacji stosowanych a contrario.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu określoną w art. 100 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c.

W niniejszej sprawie powód (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wygrał sprawę w 66,67%, a pozwany w 33,33%. Koszty poniesione przez powoda wyniosły 580 złotych (opłata sądowa od pozwu – 36 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych oraz wykorzystana zaliczka na poczet kosztów wynagrodzenia biegłego sądowego w kwocie 527 złotych). Koszty poniesione przez pozwanego wyniosły 287 złotych (koszty zastępstwa procesowego – 270 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych). Powodowi zatem należy się zwrot kosztów procesu w kwocie 386,69 złotych (66,67% z kwoty 580 złotych), zaś pozwanemu – w kwocie 95,66 złotych (33,33% z kwoty 287 złotych). Po skompensowaniu obu powyższych kwot pozwany powinien zwrócić powodowi kwotę 291,03 złotych, którą Sąd zasądził na jego rzecz w punkcie III wyroku.

Na marginesie jedynie wskazać należy, że zarządzeniem z dnia 28 listopada 2018 roku Sąd nakazał zwrócić powodowi niewykorzystaną część zaliczki uiszczonej na poczet kosztów wynagrodzenia biegłego sądowego (w kwocie 473 złotych).